

Stk. 2. I påtrængende tilfælde kan afgørelsen træffes af den læge, der skal foretage indgrebet i samråd med en af de øvrige i stk. 1 nævnte personer.

Stk. 3. Et samråds afgørelse kan indbringes for et ankenævn, der tillige fører tilsyn med samrådenes virksomhed. Ankenævnet består af landshøvdingen, landslægen og arbejds- og socialdirektøren. I behandlingen af hver klagesag deltager alle tre medlemmer, personlig eller ved stedfortræder.

Stk. 4. Tilladelse kan kun gives, hvis der er enighed herom i samrådet eller ankenævnet.

Kapitel 3.

Fremgangsmåden.

§ 5. Anmodning om svangerskabsafbrydelse skal fremsættes af kvinden selv.

Stk. 2. Er kvinden på grund af sindssygdом, åndssvaghed eller af anden grund ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, kan samrådet, når omstændighederne taler derfor, tillade svangerskabsafbrydelse efter anmodning fra en særligt beskikket værge. Samrådets afgørelse kan af værgen indbringes for ankenævnet.

§ 6. Er kvinden under 18 år eller umyndiggjort i personlig henseende, skal forældremyndighedens indehaver, henholdsvis værgen, samtykke i anmodningen.

Stk. 2. Samrådet kan, når omstændighederne taler derfor, tillade, at samtykke efter stk. 1 ikke indhentes. Samrådets afgørelse kan af kvinden indbringes for ankenævnet.

Stk. 3. Samrådet kan, når omstændighederne taler derfor, tillade svangerskabsafbrydelse, selv om samtykke efter stk. 1 nægtes. Samrådets afgørelse kan indbringes for ankenævnet af kvinden, forældremyndighedens indehaver eller værgen.

§ 7. Samrådet kan tillade svangerskabsafbrydelse efter § 1 eller § 3, selv om kvinden ikke har bopæl her i riget, hvis hun har en særlig tilknytning hertil.

§ 8. Anmodning om svangerskabsafbrydelse fremsættes over for en læge eller jordemoder.

Stk. 2. Kvinden skal gøres opmærksom på, at hun ved henvendelse til det stedlige for-

sorgsudvalg kan få vejledning om de foreliggende muligheder for støtte til gennemførelse af svangerskabet og for støtte efter barnets fødsel.

Stk. 3. Kvinden skal af lægen vejledes om indgrebets beskaffenhed og direkte følger samt om den risiko, der må antages at være forbundet med indgrebet. Det samme gælder den, der skal fremsætte anmodning efter § 5, stk. 2, eller samtykke efter § 6, stk. 1.

§ 9. Hvis betingelserne i § 1 eller § 2 skønnes opfyldt, henviser lægen kvinden til et sygehus, jfr. § 10. I modsat fald skal lægen straks drage omsorg for, at der træffes afgørelse efter § 4, stk. 1.

§ 10. Svangerskabsafbrydelse må kun foretages af en læge på et offentligt sygehus eller et dertil knyttet ambulatorium.

§ 11. Ministeren fastsætter regler om anmodning om svangerskabsafbrydelse og om behandlingen af sager herom.

Kapitel 4.

Svangerskabsforebyggelse.

§ 12. Svangerskabsforebyggende midler må kun forhandles, hvis de er godkendt af sundhedsstyrelsen. Godkendelsen kan bl. a. betinges af, at midlerne kun forhandles fra udsalgssteder, der er godkendt af distriktslægen efter forhandling med politiet.

Stk. 2. Erhvervs-mæssig undersøgelse af urinprøver med henblik på påvisning af svangerskab må kun foretages af læger og af personer, som sundhedsstyrelsen autoriserer hertil.

Kapitel 5.

Sanktionsbestemmelser.

§ 13. En læge, der afbryder en andens svangerskab, uden at betingelserne i §§ 1 eller 2 er opfyldt, og uden at der foreligger tilladelse efter § 3, idømmes foranstaltninger efter kriminalloven.

Stk. 2. En læge, der afbryder en andens svangerskab, uden at betingelserne i § 5, § 6 og § 8, stk. 3, er opfyldt, idømmes advarsel eller bøde.

Stk. 3. En læge, der afbryder en andens svangerskab i strid med § 10, idømmes advarsel eller bøde.